

Høringsvar vedrørende forslag til om organisering marts 2017 i uddannelses husets socialcenter og team bostøtte.

På vegne af det socialpædagogiske personale i bostøtte teamet i uddannelseshusets socialcenter, vil vi perspektiver eventuelle konsekvenser af omorganiseringen, set i et medarbejder og borger perspektiv.

Når vi tænker tilbage på åbningen af uddannelseshuset i 2014, hvor Mai-Britt Iversen i sin tale lagde vægt på den helheds orienterede indsats, hvor det var meningen at vi kom i tættere samarbejde omkring de unge under 30 år, vi kunne stikke hovedet ind til hinanden, job, social, uu og bostøtter, og på den måde arbejde effektivt, målrettet og hurtigt i forhold til vores indsatser.

Vi håber ikke at man i processen skiller bostøtte fra den bevilligende enhed, således at vi ikke er orienteret om ny lovgivning og vi håber på en forankring i et socialområde.

Erfaringen har vist at der er mange fordele ved at være placeret tæt på myndighedsområdet. Der er en tæt dialog med bestillere, som indebærer at der kan handles hurtigt og smidigt bevillingsmæssigt, og en fælles faglig forståelse, som medfører øget kvalitet i formulering af indsatsmål etc. Endvidere har det haft betydning af der ledelsesmæssigt har været fokus og faglighed både på myndighedsdelen og udfører delen.

Vi kan bekymrer os om at ydelses delen kommer i en afstand for os, således vi ikke kan reagere hurtigt på fejl i husleje og andre sociale ydelser, det kan i mange tilfælde betyde ekstra arbejds gange og hermed ekstra udgifter.

Vi mærker tydeligt forskel på om der samarbejdes med ekstern eller intern rådgiver, tilgængelighed er et godt middel til effektive arbejds gange. Lige nu er 50% af vores bevillinger internt i huset.

Det undrer derfor at der skal om organiseres, nu hvor det begynder og fungere med det tætte samarbejde, kanter er blevet slebet af, ressource forløb er begyndt virke og andet forsørgelses grundlag bliver i større omfang givet til de absolut mest udfordrede borgere.

Det undrer at man ikke kan fastholde en ideologi og strategi omkring de mest marginaliserede borgere i Aalborg kommune, men anderkender den store udfordring i at der mangler mange millioner til at få enderne til at nå samme i den slukne kasse.

Men netop i perspektivet med manglende økonomi undrer det at man," for os at se" ikke kikker i større perspektiver og sammenhænge, vi ved at tilgængelighed og forudsigelighed i arbejds gange er tid og ressource besparende, at vi kan beholde det gode arbejdsmiljø der er oparbejdet igennem de sidste år, hvilket giver lavt sygefravær, vi mener også at der stadig er meget at hente på nye arbejds gange, udvikling og fornyelse af indsatser, metode valg og blive skarp på krav til samarbejdes partnernes tilbud §107 osv.

Vi mener at god drift og motivation til forsat fornyelse mod nye effektiv metoder, sker bedst i trygge stabile forudsigelige rammer uden konstant omskiftelighed, at man kan beholde sin arbejdes identitet er vigtigt for man i fællesskab at løse udfordringer såvel fagligt som økonomisk.

Vi kan godt se fordel i at blive forankret i et større fagligt fællesskab med andre udfører, kurser, sparring osv. Samt i stor drift med administrativ personale, husleje osv.

Men vigtigst af alt er fagligheden og dermed muligheden for at skabe en positiv udvikling i den enkelte borgers liv. Det bedste redskab til det, er et tæt samarbejde mellem bostøtte og rådgiver, hvorfor vi håber i vil lytte til vores forslag om, at vi får en fysisk placering i samme hus som bestillerne af bostøtte opgaven.

På vegne af den socialpædagogiske faggrupper i uddannelseshuset.

Stig Andersen.